

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/313/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411223435
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4411223435.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: P. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO 42 260 86, zast. HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 1.578,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. septembra 2012, č. k. 9C/85/2012-54, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,11 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil a navrhovateľovi vrátil zapravený súdny poplatok v kolchoch v sume 87,87 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi titulom náhrady trov konania sumu 189,60 eura, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v O. banke, a. s., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. O vrátení zapraveného súdneho poplatku v kolchoch v sume 87,87 eura rozhodol podľa ustanovenia § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení platných zmien a doplnkov tak, že navrhovateľovi bude vrátený poplatok prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, do 15-tich dní od právoplatnosti uznesenia. Ohľadom trov konania bol toho názoru, že v danej veci sa nedá stotožniť s argumentáciou navrhovateľa o nadbytočnosti, neúčelnosti a nehospodárnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Zdôraznil pritom, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo považoval za zřejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 OSP v spojení s § 24 a nasl. OSP, z ktorého vyplýva, že Občiansky súdny poriadok umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. S poukazom na výšku trov konania uplatnených vedľajším účastníkom súd prvého stupňa uviedol, že vedľajší účastník nesprávne postupoval, keď do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby okrem istiny vzal i úroky z omeškania spolu v sume 521,98 eura. Mal za to, že ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky a úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky (§

121 ods. 3 OSP). Následne súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 189,60 eura, pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 20. 02. 2012, vyjadrenie zo dňa 09. 05. 2010 podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) vo výške po 71,37 eura za úkon, z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky za dva úkony právnej služby po 7,63 eura za úkon a z 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky v sume 31,60 eura. Ohľadom navrhovateľom namietaného úkonu právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia - z dôvodu neoboznámenia sa so spisovým materiálom, uviedol, že právnenému zástupcovi združenia bol návrh na začatie konania zaslaný, teda mal možnosť oboznámiť sa s predmetom konania. Posledným výrokom súd prvého stupňa nepriznal odporcovi náhradu trov konania z dôvodu, že mu žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu v časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal pritom na to, že cieľom Spotrebiteľského združenia OSA je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. S poukazom na to zastal názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal tiež na to, že podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Dodal, že podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. združenie na ochranu spotrebiteľa má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co 26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Zdôraznil, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného považoval za zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, zduženie nemalo žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše, mal za to, že vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Dodal, že rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí pod sp. zn. 6Co/141/2012. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, hodnotil za zbytočné navyšovanie trov konania a navodzovanie dojmu, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný názor zastal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí pod sp. zn. 17Co/91/2012. Z uvedených dôvodov potom dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Okrem toho upozornil aj na skutočnosť, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/100/2012). K námietkam vedľajšieho účastníka ohľadom priznania trov konania uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje, preto nemôže argumentovať ani ustanovením § 137 OSP, Chartou základných práv EÚ, ako ani rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Z vyššie uvedených dôvodov považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nevhodné, na základe čoho navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 20,11 eura s DPH.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Namietal, že do konania vstúpil oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. Dodal, že námietka premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom považoval za možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný, obdobne, ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých žalobca vymáhal premlčané nároky v prevažnej

väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyäc obsahovali aj neprijateľné podmienky. Okrem toho zastal názor, že pokiaľ by súd chcel aplikovať argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by pre prípad plného úspechu navrhovateľa v konaní, priznať navrhovateľovi náhradu trov konania, pretože navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátom, na základe čoho si navrhovateľ v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia, pričom právny zástupca navrhovateľa taktiež používa pre množstvo prípadov štruktúrou aj právnu argumentáciu podobné podania. Vzhľadom na uvedené považoval argumentáciu navrhovateľa za tendenčnú a irelevantnú. Ustálil, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania súdom bolo uplatnenie námietky premĺčania vedľajším účastníkom. Zároveň považoval za nepochybné, že navrhovateľ sa od počiatku konania spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a neúspech v konaní mu privodilo až vznesenie námietky premĺčania zo strany vedľajšieho účastníka. To podľa neho znamenalo, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Vo svojom vyjadrení poukázal aj na ustanovenia § 93 ods. 2, 3, 4 OSP, § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj na skutočnosť, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov a prejednáváná právna vec je typickým spotrebiteľským sporom. V kontexte uvedeného považoval stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, považoval nielen za absurdný, ale najmä za odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. S poukazom na rozhodnutia krajských súdov ustálil, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Dodal pritom, že právo na zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom jasne deklaruje aj Rozsudok Súdného dvora zo dňa 22. 12. 2010, vo veci C-279/09. Okrem toho bol toho názoru, že v predmetnom konaní neexistoval ani dôvod na aplikáciu § 150 OSP. Vzhľadom na uvedené, v prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom navrhovateľa, žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - ako o predbežnej otázke. Okrem toho, žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 42,82 eura s DPH za jeden úkon právnej služby.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepodal.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporcovi domáhal vydania rozsudku, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.578,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 225,72 eura od 06. 10. 2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 1.353,22 eura od 04. 06. 2008 do zaplatenia a trovy konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že postupca poskytol odporcovi dodávky plynu v zmysle ustanovení zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov a podľa ustanovení Nariadenia vlády SR č. 409/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom. Následne postupca v súlade s platným cenníkom vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté dodávky plynu. Odporca si svoju povinnosť uhradiť postupcovi cenu za poskytnuté dodávky plynu nespĺnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy.

Dňa 21. 03. 2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník - Spotrebiteľské združenie OSA, ktorý zároveň požiadal i o doručenie návrhu na začatie konania. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 19. apríla 2012, č. k. 9C/85/2012-26 pripustil do konania na strane odporcu ako vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zast. AK HKP Legal, s. r. o. so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334. Zároveň uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 1,50 eura do 15 dní od doručenia tohto uznesenia. Spolu s uznesením bol právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka zaslaný aj návrh a právnenému zástupcovi navrhovateľa bolo zaslané vyššie uvedené uznesenie. Proti tomuto uzneseniu

v časti, týkajúcej sa stanovenia povinnosti na zaplatenie súdneho poplatku, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, o ktorom súd prvého stupňa rozhodol uznesením zo dňa 20. júna 2012, č. k. 9C/85/2012-42 tak, že zrušil výrok uznesenia Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 9C/85/2012-26 zo dňa 19. 04. 2012, ktorým uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 1,50 eura do 15 dní od doručenia uznesenia. Okrem toho, vedľajší účastník podaním zo dňa 09. 05. 2012 sa k veci vyjadril a vzniesol námietku premlčania. Následne, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 08. 2012 navrhovateľ zobrať návrh na začatie konania v zmysle § 96 ods. 1 OSP späť v celom rozsahu, žiadal konanie zastaviť a zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Navrhoval, aby súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle § 150 OSP.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie zastavil, navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ vo výroku, ktorým mu súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem každý spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatnil, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súď prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov: zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ

domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petítom domáhal.

Povinnosť hradiť trovy konania sa môže v jednotlivých prípadoch javiť ako neprimerane tvrdá. Ustanovenie § 150 odsek 1 OSP preto umožňuje súdu, aby v takýchto výnimočných prípadoch z dôvodu hodného osobitného zreteľa účastníkom, vedľajším účastníkom alebo štátu, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Keďže toto ustanovenie negatívne dopadá na účastníka, ktorý by mal inak právo na náhradu trov konania, jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade súd musí prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť hradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku a prihliadať na postoj účastníkov v konaní. Súd teda musí starostlivo posúdiť okolnosti konkrétneho prípadu.

Odvolačný súd má za to, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď na uvedený prípad neaplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. V prejednávanej veci je nesporné, že došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa navrhovateľ návrhom domáhal, a preto súd prvého stupňa správne podľa § 146 ods. 2 OSP zaviazal navrhovateľa nahradiť druhej strane náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto neprichádza do úvahy aplikácia § 150 OSP. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu odvolací súd má za to, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa podľa § 150 OSP.

Keďže súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, odvolací súd považuje jeho rozhodnutie za správne. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 OSP, ktoré výslovne ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, je podľa odvolacieho súdu možné v tejto veci vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajšiemu účastníkovi umožňuje vstúpiť do konania ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 OSP a to i z vlastného podnetu, pričom vstup vedľajšieho účastníka navrhovateľ nenamietal. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Uvedené zákonné ustanovenie, ale ani čl. 47 ods. 2 Ústavy SR nevyučuje, aby aj združenie na ochranu spotrebiteľa bolo zastúpené advokátom. Vychádzajúc z uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že vedľajší účastník má v zásade právo na náhradu trov konania, avšak vždy je potrebné posudzovať účelnosť trov právneho zastúpenia v každom individuálnom prípade. V danom prípade odvolací súd videl účelnosť vynaložených trov už v samotnom charaktere vedľajšieho účastníctva, keď vedľajší účastník vstúpil v danom konkrétnom prípade do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Účelnosť vynaložených trov odvolací súd videl i v tom, že práve v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zobral navrhovateľ svoj návrh späť a došlo k zastaveniu konania. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne určil výšku náhrady trov konania v sume 189,60 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie veci a vyjadrenie k veci) po 71,37 eura podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., režijného paušálu za 2 úkony po 6,73 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej

časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,11 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu v časti trov konania) v sume 9,13 eura podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z., režijného paušálu 7,63 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a 20% DPH v sume 3,35 eura podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky. Základom pre výpočet náhrady trov odvolacieho konania bol predmet odvolacieho konania, teda suma 189,60 eura.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.